

אֲבָרְכָה אֶת-י' בְּכָל-עֵת. תָּמִיד תִּהְלְתוּ בְּפִי: סוּף דְּבַר הַכֹּל נִשְׁמָע. אֶת-הָאֱלֹהִים יָרָא וְאֶת-מִצּוֹתָיו שָׁמַר, כִּי-זֶה כָּל-הָאָדָם: תִּהְלֵת י' יְדַבֵּר פִּי. וַיְבָרֶךְ כָּל-בֶּשֶׂר שֵׁם קֹדֶשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחֵנוּ נְבָרְךָ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּיָהּ: וַיְדַבֵּר אֵלַי, זֶה הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי י':

אם מברכים בזימון המברך אומר: **הב לן ונברוך למלכא עלאה קדישא:**
המסובים עונים: **שמים:**

המברך אומר: **ברשות מלכא עלאה קדישא ,**
בסוכות: **וברשות שבעה אשפיזין עלאין קדישין**
וברשות מורי ורבותי וברשותכם נברך) בעשרה: **אלהינו) שאכלנו משלו:**
המסובים עונים: **ברוך) בעשרה: אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו:**

ברוך אתה י', אלהינו מלך העולם, האל הזן אותנו ואת העולם כולו בטובו בחן בחסד ברוח וברחמים רבים. נתן לחם לכל-בשר. כי לעולם חסדו: ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו ואל יחסר לנו מזון תמיד לעולם ועד. כי הוא אל זן ומפרנס לכל ושלחנו ערוך לכל והתקין מחיה ומזון לכל-בריותיו אשר ברא ברחמיו וברוב חסדיו כאמור. פותח את-ידך. ומשביע לכל-חי רצון: ברוך אתה י', הזן את הכל:

נודה לך י' אלהינו על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה ברית ותורה חיים ומזון. על שהוצאתנו מארץ מצרים ופדיתנו מבית עבדים. ועל בריתך שחתמת בבשרנו. ועל תורתך שלמדתנו. ועל חקי רצונך שהודעתנו. ועל חיים ומזון שאתה זן ומפרנס אותנו:

ועל הנסים ועל הפרקן. ועל הגבורות. ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

בחנוכה :

בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשכחם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה ברחמיה הרבים עמדת להם בעת צרתם. רבת את ריבם. דגנת את דינם. נקמת את נקמתם. מסרת גבורים ביד חלשים. ורבים ביד מעטים. ורשעים ביד צדיקים. וטמאים ביד טהורים. וזדים ביד עוסקי תורתך. לך עשית שם גדול וקדוש בעולמך. ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה. ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופנו את-היכלך. וטהרו את-מקדשך. והדליקו נרות בחצרות קדשך. וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו בהלל ובהודאה. ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה:

בפורים :

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה. כשעמד עליהם המן הרשע. בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבזז. ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו. וקלקלת את מחשבתו. והשבות לו גמולו בראשו. ותלו אותו ואת בניו על העץ. ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה:

ועל הכל " אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים את שמך כאמור ואכלת ושבעת. וברכת את- " אלהיך על-הארץ הטובה אשר נתן-לה: ברוך אתה " , על הארץ ועל המזון:

רחם " אלהינו עלינו ועל ישראל עמך. ועל ירושלים עירך. ועל הר ציון משכן כבודך. ועל היכלך. ועל מעונך. ועל דבירך. ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו. אבינו רענו זוננו. פרונסנו. כלכלנו. הרויחנו הרוח לנו מהרה מכל-צרותינו. ונא אל תצריכנו " אלהינו לידי מתנות בשך ודם. ולא לידי הלואתם. אלא לידי המלאה והרחבה. העשירה והפתוחה. יהי רצון שלא נבוש בעולם הזה. ולא נכלם לעולם הבא. ומלכות בית דוד משיחך תחזירנה למקומה במהרה בימינו:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו. זכרון ירושלים עירך. וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה. לחן לחסד ולרחמים. לחיים טובים ולשלום. ביום

חג המצות הזה / חג הסוכות הזה: / ראש החדש הזה
(ביום מקרא קדש הזה)

לרחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו " אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים טובים. בדבר ישועה ורחמים. חוס וחנו וחמול ורחם עלינו. והושיענו כי אליך עינינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:

**ותבנה ירושלים עירך במהרה בימינו: ברוך אתה " , בונה ירושלים .
(ואומר בלחש :אמן)**

**ברוך אתה " , אלהינו מלך העולם, לעד האל אבינו מלכנו אדירנו.
בוראנו. גואלנו. קדושנו. קדוש יעקב. רוענו רועה ישראל. המלך הטוב**

וְהִמְטִיב לְכָל. שְׁבֹכֶל-יוֹם וְיוֹם הוּא הִטִּיב לָנוּ. הוּא מְטִיב לָנוּ. הוּא יִיטִיב לָנוּ. הוּא גִמְלָנוּ. הוּא גּוֹמְלָנוּ. הוּא יִגְמְלָנוּ לְעַד חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרִיחַ וְהִצְלָה וְכָל-טוֹב:

הַרְחָמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל כְּבוֹדוֹ: הַרְחָמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּשִׁמְיָם וּבְאָרְץ: הַרְחָמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּנוֹ לְדוֹר דְּוָרִים: הַרְחָמֵן הוּא קָרַן לְעַמּוֹ יָרִים: הַרְחָמֵן הוּא יִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְנֶצַח נְצָחִים: הַרְחָמֵן הוּא יִפְרוֹסנוּ בְּכְבוֹד וְלֹא בְּבִזּוּי בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסוּר בְּנַחַת וְלֹא בְּצָעַר: הַרְחָמֵן הוּא יִתֵּן שְׁלוֹם בְּיַדְנוּ: הַרְחָמֵן הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה רַוְחָה וְהִצְלָחָה בְּכָל-מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ: הַרְחָמֵן הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵינוּ: הַרְחָמֵן הוּא יִשְׁבּוֹר עוֹל גְּלוּת מְהֵרָה מֵעַל צְוָארֵנוּ: הַרְחָמֵן הוּא יוֹלִיכֵנוּ מְהֵרָה קוֹמְמִיּוֹת בְּאֶרְצֵנוּ: הַרְחָמֵן הוּא יִרְפָּאנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנְּפֹשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף: הַרְחָמֵן הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת יְדוֹ הַרְחָבָה: הַרְחָמֵן הוּא יִבְרַךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בְּשֵׁמוֹ הַגְּדוֹל כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרַכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרָהִם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכָל מְכַל כָּל. כֵּן יִבְרַךְ אוֹתֵנוּ יַחַד בְּרָכָה שְׁלֵמָה. וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן: הַרְחָמֵן הוּא יִפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמוֹ:

בראש חודש: הַרְחָמֵן הוּא יַחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה :
בסוכות: הַרְחָמֵן הוּא יִזְכֵּנוּ לִישֵׁב בְּסֶכֶת עוֹרוֹ שֶׁל לוֹיְתָן: הַרְחָמֵן הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ שְׁפַע קְדוּשָׁה וְטְהָרָה מִשְׁבְּעָה אוֹשְׁפִיזִין עֲלָיִן קְדִישִׁין. זְכוּתֵם תֵּהָא מִגֵּן וְצִנָּה עָלֵינוּ: הַרְחָמֵן הוּא יִקִּים לָנוּ אֶת סֶכֶת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת :
במועדים: הַרְחָמֵן הוּא יִגְיַענוּ לְמוֹעֲדִים אַחֲרִים הַבָּאִים לְקִרְאָתֵנוּ לְשְׁלוֹם:

הַרְחָמֵן הוּא יִטַע תּוֹרָתוֹ וְאֶהְבֵּתוּ בְּלִבֵּנוּ וְתִהְיֶה יְרָאתוֹ עַל פְּנֵינוּ לְבַלְתִּי נִחְטָא. וְיִהְיֶה כָּל-מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם:

ברכת האורח:
הַרְחָמֵן הוּא יִבְרַךְ אֶת הַשְּׁלַחַן הַזֶּה שְׂאֵכְלֵנוּ עָלֵינוּ וְיִסְדֵּר בּוֹ כָּל מַעֲדָנֵי עוֹלָם וְיִהְיֶה כְּשִׁלְחָנוּ שֶׁל אֲבָרָהִם אֲבִינוּ (עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם), כָּל רֵעֵב מִמֶּנּוּ יֹאכַל, וְכָל צָמֵא מִמֶּנּוּ יִשְׁתֶּה. וְאֵל יִחְסֵר מִמֶּנּוּ כָּל טוֹב לְעַד וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים: הַרְחָמֵן הוּא יִבְרַךְ אֶת בַּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וּבַעַל הַסְּעֵדָה הַזֹּאת. הוּא וּבְנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר לוֹ. בְּבָנִים שְׂיָחִיו. וּבְנָכְסִים שְׂיָרְבוּ. בְּרַךְ יי חִילוֹ וּפְעַל יְדָיו תִּרְצָה. וְיִהְיֶה נְכִסְיוֹ וְנְכִסְיוֹ מִצְלָחִים וְקְרוֹבִים לְעִיר. וְאֵל יִדְדַקֵּק לְפָנָיו וְלֹא לְפָנֵינוּ שׁוֹם דְּבַר חֲטָא וְהַרְהוֹר עוֹן. שֵׁשׁ וְשֵׁשׁ כָּל הַיָּמִים בְּעֶשֶׂר וְכְבוֹד מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. לֹא יִבוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִכְלֵם לְעוֹלָם הַבָּא. אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן:

הַרְחָמֵן הוּא יִחַיֵּנוּ וְיִזְכֵּנוּ וְיִקְרַבֵּנוּ לְיָמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלִבְנֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. [מְגִדוֹל / מְגִדִיל] יִשׁוּעוֹת מַלְכוּ. וְעֵשָׂה-חֶסֶד לְמִשִּׁיחַ

לְדוֹד וּלְזָרְעוֹ עַד-עוֹלָם: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבוּ. וְדַרְשֵׁי יי לֹא-יִחָסְרוּ כָּל-טוֹב:
נֵעַר הָיִיתִי גַם-זָקֵנְתִי וְלֹא-רָאִיתִי צְדִיק נִעְזָב. וְזָרְעוֹ מִבְּקֶשׁ-לְחֵם: כָּל-
הַיּוֹם חוֹנֵן וּמְלֹוֹה. וְזָרְעוֹ לְבָרָכָה: מֵה שְׂאֲכָלְנוּ יִהְיֶה לְשִׁבְעָה. וּמֵה
שִׁשְׁתֵּינוּ יִהְיֶה לְרַפּוּאָה. וּמֵה שֶׁהוֹתַרְנוּ יִהְיֶה לְבָרָכָה כְּדֹכְתִּיב וַיִּתֵּן
לְפָנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיֹּתִירוּ כְּדַבֵּר יי: בְּרוּכִים אַתֶּם לֵי. עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
בְּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בֵּי. וְהָיָה יי מִבְּטַחוֹ: יי עַז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יי יְבָרֵךְ
אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: